

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 23-08-29309-ברק נ' גליק

4.1.2024

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

יוספה ברק

המבקשת

נגד

יהודה גליק

המשיב

החלטה

1 בקשת רשות הערעור הנדונה הוגשה על פסק-דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בירושלים (כבוד
2 הרשמת הבכירה ריבי לב אוחיון) מיום 24.7.2023 בת"ק 47225-02-22, אשר על-פיו נדחתה תביעת
3 לשון הרע שהגישה המבקשת נגד המשיב, תוך חיובה בתשלום הוצאותיו בסך 1,000 ₪.

4

5

רקע דיוני

6

7 2. קודם שנפנה אל פסק-דינו של בית המשפט קמא ואל בקשת רשות הערעור לגופה, ראוי
8 להעיר מספר הערות; חלקן בעניין ההליך בבית המשפט קמא וחלקן בעניין ההליך הנדון.

9

10 3. עיון בתיק בית המשפט קמא מעלה כי דובר בהליך ארוך וממושך, אשר החל עם הגשת כתב
11 התביעה ביום 21.2.2022 ואשר במסגרתו הוגשו בקשות רבות ובהתאמה ניתנו החלטות רבות. אף
12 עולה כי בצדק רב קבע בית המשפט קמא עוד ביום 17.5.2023 כי תביעות לשון הרע ובכללן התביעה
13 הנדונה, אינן מתאימות להתברר בהליך של תביעה קטנה (ראו גם את החלטתו המשלימה
14 והמנומקת מיום 21.5.2023). בסופו של דבר (על-פי טענת המבקשת בבקשת רשות הערעור הנדונה,
15 היה זה מסיבות חיצוניות להליך שלא נמצא מקום להידרש אליהן), לאחר תיקון כתבי הטענות
16 ובכלל זה תיקון הסעדים שנתבעו, התביעה נדונה בבית המשפט לתביעות קטנות.

17

18 בעניין זה חשוב להדגיש כי סופו של ההליך מצביע על כך שאמנם דובר בתביעה מורכבת, שכללה
19 עילות רבות ואשר במהותה לא התאימה לבירור במסגרת תביעה קטנה. כפי שנקבע לעניין זה לפני
20 קרוב לשלושים שנה, בהחלטתו של כבוד השופט א' רובינשטיין (עת כיהן בבית המשפט המחוזי
21 בירושלים) בעניין בר"ע (מחוזי ירושלים) 2323/96 רוזן נ' לסקובה (26.01.1997) (פסקה ב):

22

23 "אכן, הליך התביעות הקטנות נועד להיות ללא פורמליות, מהיר וזול (ראה ע"א 596/84
24 קופ"ח נ' גל, פ"ד ל"ט(3) 477, וסקירת הרקע בחוו"ד כב' השופט חלימה בעמ' 483-482).
25 הליך שמהותו לשון הרע, המצריך בדרך כלל שמירה על דיני הראיות במלואם (דבר שאינו
26 נדרש בבימ"ש לתביעות קטנות לפי סעיף 62 לחוק בתי המשפט), אכן אינו תואם מסגרת
27 זו ואת מטרת המחוקק ביצירתה..."

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 23-08-29309 ברק נ' גליק

1
2 4. לא זו בלבד שבדרך כלל תביעת לשון הרע אינה מתאימה להתברר בהליך של תביעה קטנה
3 (ראו עוד בעניין זה: רע"א 8144/04 בודקר נ' בשקירוב (20.3.2005), כבוד השופט א' רובינשטיין,
4 פסקה ח; רת"ק (מחוזי חיפה) 8931-09-20 ניר נ' חיימוף (9.9.2020), כבוד השופטת ב' בר-זיו, פסקה
5 4; רת"ק (מחוזי ירושלים) 43704-09-22 פלוני נ' ברייטמן (17.10.2022), כבוד השופט א' גורדון,
6 פסקה 5 (להלן – עניין ברייטמן)), אלא שהבחירה לניהול תביעת לשון הרע בערכאה זו משליכה גם
7 על הליך הערעור. שכן כידוע, על פסק-דין של בית המשפט לתביעות קטנות אין זכות ערעור וכי
8 עצם הערעור טעון קבלת רשות, כך שעצם הבחירה לנהל תביעת לשון הרע בבית משפט לתביעות
9 קטנות משליכה גם על הליך הערעור. כאמור בעניין השלכה זו: "לבחירתו של מסלול זה השלכה
10 נוספת, שעניינה באפשרות ההשגה על פסק הדין. זו אינה מסורה כזכות לבעל הדין שאינו מרוצה
11 מהתוצאה, ועליו לקבל רשות לערער תוך עמידה באמת המידה למתן רשות ערעור על פסק דין של
12 בית המשפט לתביעות קטנות, שהיא מצמצמת ומחמירה" (עניין ברייטמן, שם)).
13

14 5. בקשת רשות הערעור הנדונה הוגשה עוד ביום 13.8.2023. מאז הגשתה התנהלו הליכים
15 רבים וממושכים לפני רשות בית המשפט ובכלל זה הליכים בעניין בקשותיה של המבקשת לפטור
16 אותה מתשלום אגרת המשפט ומהפקדת עירבון. בקשות אלו נדחו ואף נדחה ערעור שהמבקשת
17 הגישה על דחיית בקשתה לפטור מהפקדת עירבון (אשר נדון לפניי ונדחה בפסק דין מיום 18.12.2023
18 בע"ר 54679-11-23). בסופו של דבר המבקשת הפקידה את העירבון ביום 31.12.2023.
19

20 בין לבין התבקשו תגובותיו של המשיב לבקשותיה של המבקשת בעניין האגרה והעירבון ובעניינים
21 נוספים, כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים. נוסף לתגובותיו בעניינים אלו, שאותן התבקש להגיש,
22 ביום 28.9.2023 הגיש המשיב על דעת עצמו ובלי שהתבקש, גם תשובה לבקשת רשות הערעור ובקשה
23 לדחייתה על הסף.
24

25 כידוע, על-פי תקנה 138(א) בתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן – תקנות סדר הדין
26 האזרחי), בית המשפט מוסמך לדחות את בקשת רשות הערעור אף ללא תשובה (תקנה 138(א)(1)),
27 להורות על הגשת תשובה בכלל או לגבי עניין מסוים (תקנה 138(א)(2)) או לדון בבקשת רשות הערעור
28 באחת הדרכים הנוספות המנויות בסעיף זה (תקנה 138(א)(3)-(6)). מכל מקום, מאחר שתשובת
29 המשיב כלל לא התבקשה, לא ראיתי לנכון להידרש אליה.
30

רקע עובדתי, תמצית העובדות הדרושות ותמצית פסק-דינו של בית המשפט קמא

31
32
33 6. הצדדים הכירו בכנסת במהלך שנת 2018 עת המבקשת הייתה לוביסטית ויועצת תקשורת
34 ואילו המשיב כיהן כחבר כנסת (מטעם מפלגת הליכוד). מאוחר יותר הוא אף התמודד על תפקיד
35 נשיא המדינה. בין השניים התפתחו קשרי ידידות ועל-פי טענת המבקשת, המשיב אף הציע לה לעבוד
36 עמו בקידום חקיקה שקידם והמבקשת נענתה להצעתו. על-פי טענתה, במהלך עבודתם המשותפת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 23-08-29309 ברק נ' גליק

1 המשיב הטריד אותה מינית ועל רקע זה היא הגישה נגדו תלונה במשטרה. תלונה זו נסגרה ביום
2 3.10.2018, בלי שהמשיב נחקר, מהנימוק שלפיו **"בנסיבות העניין בכללותן אין הצדקה לפתיחה**
3 **בחקירה, שכן מדובר באירוע אשר הליך פלילי איננו מהווה מסגרת מתאימה לבירורו"**.

4
5 על-פי טענת המבקשת בתביעתה, בעקבות הגשת התלונה החל המשיב במסע הכפשות נגדה מתוך
6 מטרה לפגוע בשמה הטוב וכדי לעשותה לבוז וללעג וכי עשה כן במסגרת ראיונותיו בכלי תקשורת
7 שונים. בתביעתה טענה המבקשת, כי בשישה פרסומים שונים הוציא עליה המשיב לשון הרע, וכי
8 בשל כך עליו לפצות אותה אף ללא צורך בהוכחת נזק. בהתאם לכך תביעתה הועמדה על סך 34,600
9 ₪ (סכום התביעה המרבי בתביעה בבית משפט לתביעות קטנות).

10
11 בכתב ההגנה הכחיש המשיב את טענות המבקשת, טען כי לא היה בפרסומים הנטענים משום לשון
12 הרע וכן כי בכל מקרה, עומדות לו הגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן –
13 **חוק איסור לשון הרע או החוק**).

14
15 7. בפסק-דינו המקיף והמפורט, בחן בית המשפט קמא באופן מדוקדק את כל הפרסומים
16 הנטענים, אם יש בהם כדי לבסס לשון הרע ואם עומדות למשיב ההגנות הקבועות בחוק. זו אפוא,
17 תמצית קביעותיו.

18
19 **הפרסום הראשון** היה בריאיון של המשיב בעתון **"ישראל היום"** מיום 8.10.2022. במהלכו השיב
20 בעניין התלונה שהגישה המבקשת נגדו, כי **"הייתה תלונת שווא, המשטרה אפילו לא זימנה אותי**
21 **לחקירה. אמרו שלא מצאו סיבה לפתוח בחקירה. אז מה היה פה? סיפור שלא היה ולא נברא"**.
22 בעניין פרסום זה נקבע, כי הצירוף **"תלונת שווא"** עולה כדי לשון הרע וכי ניתן היה לקשור בין דברי
23 המשיב לבין המבקשת, חרף אי הזכרת שמה. עם זאת נקבע, כי למשיב עומדת טענת הגנה בדבר
24 אמת בפרסום וכי לא התכוון לומר כי דובר בתלונה שקרית.

25
26 **הפרסום השני והפרסום השלישי** כללו הודעת וואטסאפ מיום 7.12.2020 בעניין דברים שאמר
27 המשיב לבמאי שהכין סרט על אודותיו ואשר נכלל גם בסרט שהוקרן ביום 15.2.2020 בפסטיבל
28 הסרטים היהודי. באותה הודעה נכללו דברי המשיב שהבהיר את הרקע לקשר עם המבקשת,
29 לשיטתו ובין השאר נאמר, **"נפלתי בפח עם מעשה מרמה... ולצערי התברר שנפלתי אצל נוכלת...
30 היא הלכה והציגה את זה בצורה מעוותת שקרית..."**. לגבי שני פרסומים אלו נקבע, כי אף שניתן
31 היה לקשור בינם לבין המבקשת, אין הם עולים כדי לשון הרע. אפילו היה נקבע כי יש בכך משום
32 לשון הרע, הרי שעומדות למשיב שורה של הגנות הקבועות בחוק ובכלל זה, הגנת אמת בפרסום
33 לנוכח העובדה שזו הייתה תחושתו.

34
35 **הפרסום הרביעי** כלל דברים שאמר המשיב במסגרת ריאיון לאתר המשפטי **"פוסטה"** שפורסם
36 ביום 30.10.2018, אשר במהלכו אמר, **"יוספה ברק רצתה לקבל ממני עבודה ולא קיבלה, רצתה**

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 29309-08-23 ברק נ' גליק

1 לעבוד אצלי וסירבתי, אבל אני לא יודע אם זו הסיבה לתלונה". אף בעניין פרסום זה נקבע כי ספק
2 אם מדובר בלשון הרע ומכל מקום, מדובר ברף הנמוך של לשון הרע, אם בכלל. כן נקבע כי עומדת
3 למשיב הגנת תום הלב בהתאם לסעיף 15(3) בחוק.

4
5 הפרסום החמישי היה ביום 1.11.2018 במסגרת ראיון של המשיב לעיתון "מעריב", שכלל אמירה
6 זו: "ניצלה את היותי אלמן, נצלה את האלמנות שלי, פרקליט המדינה קבע שזה שקר, לוקחים
7 אמת שזה מחוץ להקשרו זה שקר". לגבי פרסום זה נקבע כי אינו בגדר לשון הרע.

8
9 הפרסום השישי היה ביום 1.11.2018 והוא עוסק בשני פרסומים. האחד, דברים שאמר המשיב
10 בריאיון ב"רדיו 103" ממועד זה והשני הוא ציטוט של דבריו באותו יום באתר החדשות "סרוגים".
11 פרסום זה כלל שורה של אמירות שאמר המשיב במהלך הריאיון, שאלו העיקריות שבהן: "יוספה
12 ברק ביקשה לעבוד אצלי"; "מדובר פה בתלונת שקר שאין לה שחר ואין לה יסוד. אין בינה ובין
13 המציאות כלום"; "אני מרחם עליה, האישה הזו היא אישה שעמום הפייסבוק שלה הוא
14 פורנוגרפי לחלוטין, היא מפרסמת בתקשורת פירוט שיחות ארוטיות שהיא מנהלת עם גברים ועם
15 נשים, והיא מפרסמת את זה בשמה"; "מדובר פה באישה שהיא פורנוגרפית, מדובר באישה
16 שכאשר אתה מדבר איתה שיחות אישיות, היא מתרגמת את זה לפורנוגרפיה"; "היא ניסתה לנצל
17 את האלמנות שלי" (ועוד ציטוטים שתוכנם דומה בעיקרו).

18
19 גם בעניין פרסומים אלו התביעה נדחתה. זאת בתמצית, לאחר שבית המשפט קמא דן בהרחבה
20 בפרסומים רבים שהמבקשת עצמה פרסמה באתרים ובמקומות שונים, שמהם עלה כי היא נוהגת
21 לפרסם על עצמה פרסומים שונים ומגוונים בעלי אופי מיני ובכלל זה הציגה עצמה כ"פאם פאטאל"
22 (ראו פסקאות 89-92 בפסק דינו של בית המשפט קמא).

בקשת רשות הערעור

23
24
25
26 8. בבקשת רשות הערעור טענה המבקשת כי בפסק דינו של בית המשפט קמא נמצאו טעויות
27 משפטיות ברורות הנובעות מכך שקביעותיו עומדות בניגוד להוראות חוק איסור לשון הרע. על-פי
28 טענתה, מעת שנמצא כי מקצת מהתבטאויותיו של המשיב הן בגדר לשון הרע, לא היה מקום
29 לקביעה כי עומדות לו הגנות מכוח החוק, וכי היה על בית המשפט לקבל את התביעה ולחייבו
30 בתשלום פיצויים למבקשת.

31
32 כן טענה המבקשת כי לא היה מקום לקביעות שלפיהן האמירה "אישה פורנוגרפית" אינה בגדר
33 לשון הרע בנסיבות הנדונות וזאת על יסוד הפרסומים שהיא עצמה פרסמה (שכאמור, אף פורטו
34 בפסק דינו של בית המשפט קמא). כך לטענתה, מן הטעם שהיא אינה עוסקת בפורנוגרפיה. בדומה
35 טענה, כי כלל הביטויים שנקט המשיב כלפיה בפרסומים, דוגמת "נוכלת", "רמאית", "הגישה
36 תלונת שווא", כי הפרקליטות קבעה שתלונה הייתה "תלונת שקר" או כי תלונתה נגד המשיב הייתה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 23-08-29309 ברק נ' גליק

1 "תלונת שווא", הם בגדר הוצאת לשון הרע עליה. לטענתה, אף לא היה מקום לקבלת טענת ההגנה
2 בדבר אמת בפרסום או כל הגנה אחרת מכוח החוק, שנקבע כי עמדה למשיב.
3
4 9. נוסף לכל האמור טענה המבקשת, כי בית המשפט לא פעל בהתאם לדין בכך שלא נתן את
5 פסק הדין בחלוף שבעה ימים ממועד הדיון וזאת בניגוד להוראת תקנה 15(א) בתקנות שיפוט
6 בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976 (להלן – **תקנות סדרי הדין בתביעות קטנות**); כי בית
7 המשפט קמא שגה בכך שלא אפשר למבקשת להזמין את כל העדים שביקשה להזמין ואף סירב
8 לאפשר לה להשמיע הקלטת שיחה עם עיתונאי; כי בית המשפט קמא שגה בהתעלמותו ממידע נוסף
9 שאליו הפנתה המבקשת וכן כי שגה בשורה של קביעות במסגרת פסק הדין.
10
11 המבקשת הוסיפה ופירטה בהרחבה רבה את שגיאותיו של בית המשפט קמא, לשיטתה, לגבי
12 מסקנותיו בעניין כל אחד מהפרסומים שנבחנו בפסק הדין.
13

דיון והכרעה

14
15
16 10. לאחר שקראתי בעיון את בקשת רשות הערעור, עיינתי בתיק בית המשפט קמא וכן קראתי
17 בעיון את פסק-דינו של בית המשפט קמא, הגעתי לכלל מסקנה כי מהטעמים שיובאו להלן, יש
18 לדחות בקשת רשות הערעור, אף ללא צורך בתשובת המשיב ועל יסוד החומר בכתב שלפניי (בהתאם
19 לתקנה 138(א)(1) ו-5) בתקנות סדר הדין האזרחי. זאת הגם שכאמור לעיל, המשיב הגיש תשובה
20 מיוזמתו, אף בלי שהתבקש להגישה.
21

22 11. כידוע וכאמור לעיל, הדרך להשיג על פסק-דין של בית המשפט לתביעות קטנות אינה
23 באמצעות ערעור בזכות, אלא נדרשת קבלת רשות כדי לערער על פסק הדין. בעניין אמת המידה
24 למתן רשות ערעור על פסקי-דין של בית המשפט לתביעות קטנות, נקבע כי היא מחמירה באופן
25 מיוחד, כך שתינתן רק במקרים חריגים ביותר שבהם נמצא כי נפל פגם מהותי הדורש את התערבות
26 ערכאת הערעור (ראו מתוך רבים: רע"א 4758/19 **ברזילי נ' גבאי** (18.7.2019), כבוד השופטת ד'
27 ברק-ארז, פסקה 4; רע"א 5623/18 **עיריית ירושלים נ' מור** (9.8.2018), כבוד השופטת י' וילנר,
28 פסקה 6; רע"א 2095/15 **אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' משיח** (20.5.2015), כבוד השופט צ' זילברטל,
29 פסקה 4; רע"א 7535/16 **דהרי נ' לדרמן** (26.12.2016), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקה 6; רע"א
30 2816/17 **דהרי נ' לוי** (10.5.2017), א' רובינשטיין, פסקה ט)).
31

32 בנסיבות הנדונות לא נמצא כי נפל פגם בפסק-דינו של בית המשפט קמא המצדיק את התערבותה
33 של ערכאת הערעור ובוודאי שלא נמצא פגם חמור, אשר רק התקיימותו תצדיק התערבות.
34

35 12. אמנם ניתן להבין ללבה של המבקשת, אשר חשה פגועה מדברי המשיב באותם פרסומים
36 ואף מעצם פרסומם. עם זאת וכפי שנקבע זה מכבר, המבחן שעל-פיו נקבע אם הפרסום הוא בגדר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 23-08-29309 ברק נ' גליק

1 בלשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי, הבוחרן כיצד האדם הסביר מפרש את הדברים (ראו בין השאר :
2 ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333 (1989), כבוד השופט י' מלץ, פסקה 4 ; ע"א 723/74
3 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל, פ"ד לא(2) 281 (1977), כבוד השופט (כתוארו אז) מ'
4 שמגר, פסקה 6 (להלן – עניין הארץ)). אף הודגש לא אחת, כי "המבחן בדבר קיום לשון הרע... איננו
5 מתמצה בתחושת העלבון הסובייקטיבית של הפרט, עליו נסב הדיבור או הכתב המייחס לו דברים
6 פוגעים, אלא יסודו אובייקטיבי" (עניין הארץ, שם).

7
8 בנסיבות הנדונות בית המשפט קמא קבע כי לא דובר בפרסומים העולים כדי לשון הרע ולגבי חלקם
9 קבע, כי אפילו דובר בפרסום שהוא בגדר לשון הרע, הרי שלמשיב עומדות הגנות הקבועות בחוק.
10 אף אם ניתן לחלוק לגבי מקצת מסקנותיו של בית המשפט קמא, אין די בכך כדי להצדיק התערבות
11 בהן. מכל מקום, לגבי מקצת קביעותיו, שמחן מבקשת המבקשת להיבנות, ניתן היה להסיק
12 מסקנות אחרות שאינן בהכרח כטענת המבקשת ואף אינן מובילות בהכרח לקבלת תביעתה. כך
13 למשל, המבקשת טענה כי מאחר שנקבע כי אמירת המשיב כי תלונתה נגדו הייתה "תלונת שווא"
14 היא בגדר לשון הרע, היה על בית המשפט קמא לקבל את התביעה לגבי פרסום זה ולדחות את טענת
15 ההגנה של המשיב. אולם דומה כי אף ניתן היה להגיע למסקנה שונה, כי לא רק שלמשיב עמדה הגנה
16 מכוח החוק בעניין אמירה זו, אלא שאמירתו לגבי התלונה שנסגרה אף בלי לחקור אותו, כי זו תלונת
17 שווא, אינה בהכרח עולה כדי לשון הרע.

18
19 כך או אחרת, המבקשת לא הצביעה על קביעה של בית המשפט קמא או על מסקנה ממסקנותיו
20 העולה כדי טעות של ממש, שהיא בגדר פגם מהותי בפסק דינו או שגיאיה מהותית המצדיקים
21 התערבות בפסק הדין.

22
23 13. לבסוף, מעת שהמבקשת בחרה לנהל את התביעה בבית משפט לתביעות קטנות, חרף
24 מסקנתו הראשונה של בית המשפט קמא, אשר מצא בצדק כי התביעה אינה מתאימה להתברר
25 בערכאה זו, הרי שקיבלה עליה את כלל הדינים וההלכות החלים לגבי התדיינות בערכאה זו. בכלל
26 זה גם האפשרות המצומצמת להבאת ראיות (לעניין זה, ראו גם תקנה 13 בתקנות סדרי הדין
27 בתביעות קטנות). כך בייחוד מעת שספק רב אם אמנם אותן ראיות שביקשה להביא היו רלוונטיות.
28 שכן השאלה אם הפרסום הוא בגדר לשון הרע, נבחנת כאמור, במבחנים אובייקטיביים וכי ככלל,
29 לא נדרשות פרשנויות בעניין זה.

30
31 לבסוף, לא נמצא כל פגם בכך שפסק דינו של בית המשפט קמא ניתן ביום 24.7.2023, כשלושה
32 שבועות לאחר הדיון בתביעה, שהתקיים ביום 4.7.2023. אכן, תקנה 15(א) בתקנות סדרי הדין
33 בתביעות קטנות קובעת כי פסק הדין יינתן בתום הדיון או תוך שבעה ימים. עם זאת, דובר בתיק
34 רחב היקף, בוודאי באופן יחסי לתביעה הנדונה בבית משפט לתביעות קטנות, כך שהעיכוב הקל
35 שחל במתן פסק הדין בוודאי שאינו פוגם בפסק הדין.

36

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 23-08-29309 ברק נ' גליק

- 1 14. לנוכח כל האמור, לא נמצא מקום למתן רשות לערעור על פסק-דינו של בית המשפט קמא
2 ואף לא נמצא נימוק המצדיק להתערב בו.
3
4 בהתאם לכך, בקשת רשות הערעור נדחית.
5
6 15. בכל הנוגע לשאלת החיוב בהוצאות, ניתן משקל לכך שהמשיב לא נדרש להשיב לבקשת
7 רשות הערעור (גם אם כאמור, בחר מיוזמתו להגיש תגובה). עם זאת, נשקלה גם העובדה שהמשיב
8 נדרש להגיש מספר תגובות רב, לנוכח בקשותיה הרבות של המבקשת. בהתאם לכך הגיש המשיב
9 את **שש התגובות** הבאות: (1) תגובה מיום 28.9.2023 לבקשת המבקשת לפטור מתשלום אגרה
10 ומהפקדת עירבון; (2) תגובה מיום 23.10.2023 לבקשת המבקשת לעיון חוזר בנושא האגרה
11 והעירבון; (3) תגובה מיום 23.10.2023 לבקשת המבקשת לפסילת הרשמת; (4) תגובה מיום
12 26.10.2023 לבקשת המבקשת להוספת ראיה לאחת מבקשותיה (בקשה מס' 16); (5) תגובה נוספת
13 מיום 26.10.2023 לבקשה נוספת (בקשה מס' 11); (6) תגובה מיום 8.11.2023 לבקשת המבקשת
14 לעיכוב ביצוע החלטת הרשמת בעניין הפקדת העירבון.
15
16 בנסיבות אלו, ראיתי לנכון לחייב את המבקשת לשאת בהוצאותיו של המשיב בסך 1,500 ₪. סכום
17 זה יועבר אל המשיב מתוך סכום העירבון שהפקידה המבקשת והיתרה תוחזר אליה.
18
19
20
21 ניתנה היום, כ"ג בטבת תשפ"ד, 4 בינואר 2024, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר, שופטת

22

